

Sygn. akt II AKa 432/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 października 2018 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSA Wojciech Kopczyński
Sędziowie:	SA Aleksander Sikora (spr.) SO del. Adam Chmielnicki
Protokolant:	Grzegorz Pawelczyk

przy udziale **Prokuratora Prokuratury Rejonowej Katowice-Północ w Katowicach Jakuba Jagody**

po rozpoznaniu w dniu 19 października 2018 r.

sprawy **D. S., syna J. i M., ur. (...) w K.**, oskarżonego o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. w zw. z art. 156 § 1 pkt 2 k.k.

w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,

na skutek apelacji obrońcy oskarżonego

od wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 14 czerwca 2018 roku, sygn. akt V K 236/17

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że w punkcie 1 eliminuje z podstawy wymiaru kary przepis art. 64 § 1 k.k., a w punkcie 5 podwyższa kwotę zasądzoną na rzecz obrońcy z urzędu do wysokości 1.918,80 zł (jeden tysiąc dziewięćset osiemnaście złotych i osiemdziesiąt groszy);

I. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

II. zasądza od Skarbu Państwa (Sądu Okręgowego w Katowicach) na rzecz adwokata J. C. - Kancelaria Adwokacka w S. - kwotę 738 (siedemset trzydzieści osiem) złotych, w tym 23% podatku VAT, tytułem zwrotu kosztów obrony z urzędu udzielonej oskarżonemu D. S. w postępowaniu odwoławczym;

III. zwalnia oskarżonego D. S. od ponoszenia kosztów sądowych postępowania odwoławczego, obciążając nimi Skarb Państwa.

SSO del. Adam Chmielnicki SSA Wojciech Kopczyński SSA Aleksander Sikora

Sygn. akt II AKa 432/18

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Katowicach wyrokiem z dnia 14 czerwca 2018 roku w sprawie sygn. akt V K 236/17 uznał oskarżonego D. S. za winnego tego, że dnia 23 maja 2017 roku w K., przewidując i godząc się na pozbawienie życia pokrzywdzonej L. M., posługując się nożem kuchennym długości ostrza 14 cm, ostro zakończonym, ugodził pokrzywdzoną w okolice śródbrzusza na lewo od pępka, powodując ranę kłutą powłok jamy brzusznej o długości około 4 cm i głębokości ponad 10 cm, wskutek czego L. M. doznała krwotoku do jamy otrzewnej, uszkodzenia mięśnia prostego brzucha po stronie lewej, uszkodzenia lewego płata wątroby na długości 4 cm, uszkodzenia naczynia sieci większej w obrębie jamy otrzewnej, uszkodzenia poprzecznicy jelita grubego na długości 1,5 cm z krwiakiem podsurowicówkowym, wymagających niezwłocznej interwencji chirurgicznej z powodu wskazań życiowych, które to obrażenia skutkowały chorobą realnie zagrażającą życiu, a zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na niezwłocznie udzieloną pokrzywdzonej pomoc lekarską, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności w ramach kary 2 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego Katowice – Wschód w Katowicach z dnia 11 stycznia 2010 roku sygn. akt V K 130/10 za umyślne przestępstwo podobne z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 158 § 2 kk i art. 11 § 2 kk, którą to karę odbywał w okresie od 22 stycznia 2008 roku do 23 lipca 2008 roku oraz od 09 listopada 2011 roku do 31 sierpnia 2012 roku, czym wyczerpał znamiona zbrodni z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 148 § 1 kk i art. 156 § 1 pkt 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i art. 64 § 1 kk i za to z mocy art. 148 § 1 kk w zw. z art. 14 § 1 kk i art. 11 § 3 kk i art. 64 § 1 kk wymierzył oskarżonemu karę 10 lat pozbawienia wolności. Na mocy art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary zaliczono oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie. Na mocy art. 230 § 2 kk Sąd orzekł o zwrocie zabezpieczonych w sprawie przedmiotów oraz o pozostawieniu w aktach śladów kryminalistycznych. Na rzecz obrońcy z urzędu zasądzone kwotę 1.771,20 zł tytułem wynagrodzenia, a oskarżonego zwolniono od ponoszenia kosztów postępowania w sprawie.

Apelację od wyroku złożył obrońca oskarżonego zaskarżając wyrok w części orzeczenia o karze oraz w części dotyczącej orzeczenia o zwrocie nieopłaconych kosztów obrony z urzędu poprzez niewykazanie w wyroku rozprawy z dnia 18 grudnia 2017 roku i zarzucając orzeczeniu rażącą surowość kary pozbawienia wolności oraz błęd w ustaleniach faktycznych w zakresie ustalenia wysokości nieopłaconej obrony z urzędu w następstwie czego nastąpiło zaniżenie tychże kosztów o koszt należny za udział w rozprawie w dniu 18 grudnia 2017 roku i w konsekwencji wniósł o zmianę wyroku poprzez znaczne złagodzenie wymierzonej kary pozbawienia wolności oraz zasądzenie kwoty 1.918,80 zł tytułem zwrotu nieopłaconych kosztów obrony z urzędu oskarżonego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Mimo wskazania zakresu zaskarżenia jako obejmującego jedynie orzeczenie o karze oraz o kosztach obrony z urzędu stwierdzić należy, iż obrońca w uzasadnieniu apelacji wskazuje również na okoliczności, które w jego ocenie kwestionują prawidłowość ustaleń Sądu I instancji w zakresie zamiaru pozbawienia życia. Należało zatem przez pryzmat dyspozycji art. 440 kpk odnieść się również do tej kwestii.

Ustalenia Sądu I instancji przedstawione w starannie sporządzonym pisemnym uzasadnieniu wyroku i skonfrontowane z treścią materiału dowodowego, który stał się podstawą ich poczynienia, świadczą jednoznacznie o tym, iż przypisanie oskarżonemu usiłowania z zamiarem ewentualnym zabójstwa pokrzywdzonej było w pełni prawidłowe. Sąd I instancji miał w polu widzenia zarówno sposób działania oskarżonego, użyte narzędzie jak i rodzaj spowodowanego zranienia. Wywiedzione z tego wnioski co do strony podmiotowej przypisanego czynu nie mogą budzić wątpliwości w zakresie logiki i rzeczowości. Dotyczy to również skutków i następstw działania oskarżonego, a w konsekwencji w pełni uzasadnia przyjętą przez Sąd I instancji subsumpcję zachowania oskarżonego pod powołane w części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku normy części ogólnej i szczególnej kodeksu karnego. Na ustalenia te nie mogą mieć rzeczowego wpływu argumenty uzasadnienia apelacji w postaci wskazania tego, którą ręką oskarżony zadał obrażenia oraz jak do czynu ustosunkowała się po jego dokonaniu pokrzywdzona.

Wymierzonej oskarżonemu kary 10 lat pozbawienia wolności nie sposób uznać za karę rażąco surową. Sąd I instancji motywując jej wymiar uwzględnił wszystkie dyrektywy wymiaru kary zawarte w dyspozycji art. 53 kk. Należy stwierdzić, iż w niniejszej sprawie istotnie dominują okoliczności mające zaostrzający wpływ na wymiar kary. W pierwszej kolejności istotne jest to, iż oskarżonemu przypisano popełnienie zbrodni w warunkach powrotu

do przestępstwa z art. 64 § 1 kk. Nadto, co zasadnie wskazano w pisemnych motywach, czyn popełniony został praktycznie na oczach dzieci pokrzywdzonej, co wywołało u nich szok emocjonalny. Z drugiej strony w polu widzenia Sądu Okręgowego były również naprowadzone przez obrońcę okoliczności w postaci przeprosin skierowanych przez oskarżonego do pokrzywdzonej, wyrażonej przez niego skruchy oraz przyjęcia tych oświadczeń przez pokrzywdzoną i wybaczenie mu. Nie są to jednak elementy tak doniosłe, iżby mogły spowodować wymierzenie kary niższej niż orzeczona przez Sąd I instancji. Pamiętać należy o tym, iż dolną granicą zagrożenia za popełnienie zbrodni z art. 148 § 1 kk jest 8 lat pozbawienia wolności, a zatem orzeczona kara jedynie o dwa lata podniesiona została ponad ten próg, co świadczy o prawidłowym wyważeniu przez Sąd Okręgowy proporcji pomiędzy okolicznościami, które mają zaostrejający wpływ na wymiar kary i tymi, które łagodzą jej wysokość.

W pełni uzasadniony był zarzut błędu w ustaleniach faktycznych, dotyczących wysokości należnego obrońcy wynagrodzenia za obronę oskarżonego z urzędu przed Sądem I instancji. Sąd Apelacyjny sprostował zapisy części wstępnej zaskarżonego wyroku, uzupełniając wyliczenie odbytych w sprawie rozpraw o tę, która miała miejsce w dniu 18 grudnia 2017 roku, a w konsekwencji po dokonaniu obliczenia kwoty przyznanej obrońcy w konfrontacji z ilością odbytych rozpraw, na których obrońca ten był obecny stwierdzić trzeba, iż zasądzona na jego rzecz kwota zaniżona została o należność za jedną rozprawę, a zatem łącznie winna wynosić 1.918,80 zł, a nie 1.771,20 zł, jak orzeczono w zaskarżonym wyroku.

Nadto, działając z urzędu w trybie art. 440 kpk, na korzyść oskarżonego, Sąd Apelacyjny stwierdził, iż nieprawidłowo w podstawie wymiaru kary powołany został przepis art. 64 § 1 kk, która to norma prawidłowo wskazana została w podstawie prawnej skazania oskarżonego, ale nie powinna widnieć w podstawie prawnej wymiaru kary. Odpowiedzialność w ramach recydywy z art. 64 § 1 kk powinna zostać uwzględniona w ramach okoliczności mających wpływ na wymiar kary, ale nie może ona wchodzić do podstawy prawnej wymiaru kary. Istotne jest to, iż oskarżonemu przypisano popełnienie zbrodni i wymierzono karę na podstawie art. 14 § 1 kk w zw. z art. 148 § 1 kk, co przez pryzmat przepisu art. 64 § 3 kk czyni powołanie omawianego przepisu w podstawie wymiaru kary zbędnym.

Sąd Apelacyjny miał również w polu widzenia pismo pokrzywdzonej L. M. z dnia 14.08.2018r zatytułowane „Apelacja”, które jako nie pochodzące od uprawnionej osoby nie miało waloru środka odwoławczego, ale zostało ujawnione na rozprawie odwoławczej jako inny dokument. Jego wymowa pokrywa się z tym, co już na etapie postępowania przed Sądem I instancji ustalono w zakresie przeprosin złożonych przez oskarżonego i wybaczenia ze strony pokrzywdzonej i z tych względów nie miało wpływu na wyniki kontroli odwoławczej zaskarżonego wyroku.

Mając na uwadze dokonane przez Sąd Apelacyjny ustalenia, co do skuteczności i zasadności podniesionych w apelacji zarzutów i wniosków, Sąd Apelacyjny zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że w punkcie 1 wyeliminował z podstawy wymiaru kary przepis art. 64 § 1 kk, a w punkcie 5 podwyższył kwotę zasądzoną na rzecz obrońcy z urzędu do wysokości 1.918,80 zł. W pozostałym zakresie zaskarżony wyrok został utrzymany w mocy.

Na rzecz obrońcy z urzędu zasądzono kwotę 738 zł w tym podatek VAT tytułem zwrotu kosztów obrony z urzędu udzielonej oskarżonemu w postępowaniu odwoławczym, samego zaś oskarżonego zwolniono od ponoszenia kosztów sądowych postępowania odwoławczego w oparciu o przepis art. 624 § 1 kpk, albowiem jest on pozbawiony wolności, a wymierzona mu kara jest długoterminowa, co uzasadnia odstąpienie od obciążania go kosztami postępowania w sprawie.

SSO del. Adam Chmielnicki SSA Wojciech Kopczyński SSA Aleksander Sikora